

Навчальна програма СХП і навчально-методичний комплект до нього сформовано із врахуванням соціального запиту, зафіксованого під час моніторингового дослідження в 2000–2018 роках щодо пріоритетних напрямів, тем і видів діяльності в сучасному змісті технологічної підготовки учнів старших класів. Диференціювання творчих завдань художньо-проектної та предметно-перетворюючої діяльності під час вивчення СХП необхідно здійснювати в процесі виконання навчально-тренувальних вправ та творчих проектів. Творчий проект як структурна одиниця змісту навчання увиразнюється, починаючи з початкової школи, поступово ускладнюючись в основній школі та в старшій школі.

Вважаємо за необхідне розмежування вчителями технологій функцій навчального в школі та промислового проектування на виробництві. Метою професійного проектування є створення дизайнерського проекту високоякісного виробу для промислового виробництва. Основною ж метою навчального проектування в будь-якій ланці ЗОШ є оволодіння всіма етапами проектного процесу й технології виготовлення предмета проектування — у проектній документації, макеті або моделі. Такий проектно-технологічний підхід забезпечує не лише ефективну профінформацію та профорієнтацію, а й дає змогу учням початкової, основної та старшої школи оволодіти проектним процесом, як методом дизайнерського проектування.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНІ ТА ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ОПОРНИХ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ ЯК ЦЕНТРІВ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Реєстраційний номер: 0118U003365

Роки виконання: 2018–2020 рр.

Науковий керівник: Л. М. Калініна, д-р. пед. наук, професор, завідувач відділу економіки та управління загальною середньою освітою

ОСНОВНІ НАУКОВІ РЕЗУЛЬТАТИ:

➤ **розроблено:** програму та методику дослідження;

➤ **уточнено** категоріально-понятійний апарат дослідження шляхом визначення сутності понять: «опорні заклади освіти», «взаємодія закладів освіти на довірчо-партнерських засадах», «громадсько-державне управління в умовах децентралізації освіти», «шкільна автономія», «освітня мережа», «об'єднані територіальні громади (ОТГ)»;

➤ **вивчено** зарубіжну та вітчизняну практику шкільної автономії та сфери відповідальності суб'єктів управління в опорних закладах освіти; зарубіжні

практики організації Hub schools і BostonSchools Hub (шкіл концентраторів) як центрів спільнот (громад), які навчаються (learning communities);

► **проаналізовано** законодавчо-правові засади та нормативні документи МОН України щодо створення мережі опорних закладів освіти та їх філій, організаційно-економічних умов їх функціонування в регіональній освітній мережі, різні управлінські структури та органіграми опорних закладів освіти;

► **визначено** організаційні засади функціонування опорних закладів освіти умови та державно-партнерської взаємодії в системі державно-громадського управління та ОТГ; алгоритм створення опорних закладів освіти;

► **класифіковано** організаційні механізми управління опорними закладами освіти в умовах децентралізації та автономії;

► **виявлено** проблеми фінансової та організаційної децентралізації функціонування опорних закладів освіти; специфіку їх вибору, призначення керівника опорного закладу та його управлінські функції; перехід до державно-громадської моделі управління в ОТГ;

► **з'ясовано:** проблеми й тенденції організаційного розвитку шкільної автономії в умовах децентралізації та ОТГ; функції опорних закладів освіти та сфер відповідальності суб'єктів управління в них.

ОПОРНІ ЗАКЛАДИ ОСВІТИ ЯК ЦЕНТРИ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Калініна Л. М., д-р пед. наук

Доведено актуальність проблематики «Організаційно-педагогічні та економічні засади функціонування опорних закладів освіти як центрів управління в умовах децентралізації», її відповідність державній освітній політиці, Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні, затвердженої розпорядженням Кабінету Міністрів України 2014 р. № 333-р., Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» (2015 року № 157-VIII) тощо; децентралізація в освіті є складником реформ, які активно впроваджуються в Україні.

Розкрито, що практика переходу багатьох країн світу, зокрема країн ЄС та США, до демократичних суспільств і суспільно-економічних трансформацій в них супроводжувалася пошуками таких моделей управління освітніми системами, які б ефективно забезпечували їх підтримку місцевими громадами. Цим країнам доводилося відмовлятися від централізованого управління мережею дошкільних і шкільних навчальних закладів і передавати відповідальність за них місцевим органам громадського самоврядування, тобто здійснювати децентралізацію управління освітою. Акцентовано увагу, що в Європейському звіті про